

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΝ ΤΩ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΝ ΚΑΡΑΚ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατρός καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μετά τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συνήνωσαν πάντας ἡμᾶς, κλῆρον καί λαόν, Ποιμένα τε καί ποιμνιον ἐν τῷ Ναῶ τούτῳ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῆς ἱστορικῆς «Πόλεως τοῦ Κυρίου» ἢ ἄλλως Κυριακουπόλεως, δηλαδή τοῦ Κάρακ. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὡς τό Σῶμα Αὐτοῦ, παρέχει διά τῶν πιστῶν μελῶν αὐτῆς, δηλ. τῶν μελῶν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τήν μαρτυρίαν τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Οἰκονομίας, τούτέστι τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τῆς Ἐνσαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας ἐν τῷ Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ, ὡς ἐπίσης τῆς Θείας τοῦ Θεοῦ Ἐπιφανείας ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, τοῦ Σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Γολγοθᾶ, καί τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως Αὐτοῦ ἐκ τοῦ κενοῦ Μνήματος.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ θεμελιωθεῖσα μέν ἐπί τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ καί ἐπί τῆς νικητηρίου δυνάμεως ἐπί τοῦ θανάτου, δηλαδή τῆς δυνάμεως τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, οἰκοδομηθεῖσα δέ ὑπό τῶν Ἀποστόλων, συνεχίζει διά μέσου τῶν αἰῶνων καί ἐν παντί καιρῷ καί τόπῳ νά κηρύττη καί νά προβάλλῃ λόγῳ τε καί ἔργῳ, τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ, τό Φῶς τῆς σωζούσης Ἀληθείας. Ἡ σῶζουσα Αὐτή ἀλήθεια, κατέστησε τόν ἄνθρωπον ἐλεύθερον ἀπό τά δεσμά τῆς ἀμαρτίας, δηλαδή τοῦ σκότους καί τῆς φθορᾶς, καί ἀποκατέστησεν αὐτόν εἰς τό ἀρχαῖον αὐτοῦ κάλλος, δεδομένου, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἡμαυρώθη διά τῆς πτώσεως τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ, τοῦ πρωτοπλάστου, καί ἀνεκαινίσθη διά τοῦ νέου Ἀδάμ, τοῦ Χριστοῦ. Τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Θείας ἐντός ἡμῶν εἰκόνας, ἀλλά καί τῆς ἀνακαινίσεως αὐτῆς, ἀπολαμβάνομεν καί ἡμεῖς οἱ παρεπιδημοῦντες καί «τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦντες πόλιν» (Ἐβρ. 13, 14) διά τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τό Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἔνθα, κατὰ τόν ἱερόν Ἰγνάτιον, γινόμεθα σύναιμοι καί σύσσωμοι τοῦ Χριστοῦ.

Βεβαίως, ἡ εὐχαριστιακὴ αὕτη ἐμπειρία, τῆς κοινωνίας τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ὀφείλεται εἰς τὴν τελεῖαν τοῦ Θεοῦ ἀγάπην καί ἄκραν Αὐτοῦ φιλανθρωπίαν. Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς τοῦ Θεοῦ ἀπείρου ἀγάπης καί φιλανθρωπίας, μάρτυρα καί ὁμολογητὴν ἀποτελεῖ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἰδιαιτέρως δέ ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία τοῦ εὐσεβοῦς Γένους τῶν Ρωμαίων, τό Πατριαρχεῖον τῶν Ἱεροσολύμων, τοῦ ὁποίου αἱ ρίζαι καί τά τεκμήρια κοσμοῦν τὴν βιβλικὴν γῆν τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας, ἰδιαιτέρως δέ τὴν ἱστορικὴν ὑμῶν πόλιν, ἡ ὁποία δικαίως ὠνομάσθη Κυριακούπολις, τούτέστι Πόλις τοῦ Κυρίου.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Εὐχαριστήσωμεν τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, ὁ ὅποιος διεφύλαξε τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν ταυτότητα ἐν τῇ ἐνότητι τῆς κοινῆς καί ἀμωμήτου ἡμῶν Πίστεως, ἀλλά καί

τῆς πνευματικῆς ἡμῶν κληρονομίας· ἡ κληρονομία αὕτη ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον τμήμα ἢ, μᾶλλον, τό ὑπόβαθρον τῆς ἱστορίας τῆς ἀγαπητῆς ἡμῶν ἰορδανικῆς πατρίδος, τῆς ὁποίας αἱ ἀρχαί τῆς ἐλευθερίας, ἀνεξιθρησκίας, ἰσότητος καί σεβασμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τιμοῦν τόν Κυβερνήτην αὐτῆς, τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν Βασιλέα τῆς Ἰορδανίας Ἀμπντάλλα Ἴμπν ἔλ Χουσσέιν.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἡ μεθ' ὑμῶν κοινωνία ἀποτελεῖ καρπὸν τῆς ἐν Χριστῷ ὑπομονῆς, καί λέγομεν τοῦτο, διότι ἡ ὑπομονή εἶναι ἡ ἀπαρχή ἀλλά καί ἡ ὀλοκλήρωσις παντός καλοῦ ἔργου· διότι, κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου προτρεπόμεθα νά ἀσκῶμεν τελεῖαν ὑπομονήν, «*ἡ δέ ὑπομονή ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καί ὀλόκληροι, ἐν μηδενί λειπόμενοι*» (Ἰακ. 1, 4). Καθώς δέ ἡ ὑπομονή εἶναι ἡ ἀρετή διὰ τῆς ὁποίας διετηρήθη καί διεσώθη ἡ ἀλήθεια τῆς Πίστεως, οὕτω ἡ ὑπομονή θά φέρη διὰ τῆς τηρήσεως τῆς χριστιανικῆς πίστεως καί ζωῆς πᾶν ἀγαθόν καί τήν ἐν Χριστῷ ἐπουράνιον βασιλείαν, «*ὧδε ἡ ὑπομονή τῶν ἀγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ καί τήν πίστιν Ἰησοῦ*» (Ἀποκ. 14, 12), διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τοῦ πάτρωνος τοῦ ἱεροῦ τούτου Ναοῦ καί φύλακος πάντων ὅσοι αὐτόν ἐπικαλοῦνται.